

man kan kun sikkert regne med de 1½ Million; thi det, det drejer sig om i § 3, kunde man lige saa godt faa efter den bestaaende Lov. Man ønsker dør et Tilsyn med Forsikringselskaberne, saaledes at de ikke udnytter den lovplichtige Forsikring saa stærkt, som sket er. Der er saaledes nogle Selskaber, der kun udbetaler 53 pCt. af de Præmier, de har faaet indbetalt. Selv om man ikke havde villet foretage nogen Nedsækering af de alt bestaaende Dagpenge og Udbetalingerne ved Dødsfald, tror jeg, at man kunde have faaet 1½ Mill. Kr.s Nedsættelse alligevel. Derfor er det ret beset egentlig kun en Nedsækering paa 1½ Mill. Kr. og saa det, man kan spare indenfor Administrationen. Det foreliggende Lovforslag vil ikke lette Statskassen ret meget. De 124 000 Kr. er jo ikke forfærdelig meget, selv om det er værd at tage med for Tiden; naar man summerer op fra de forskellige Sider, bliver det dog Beløb. Jeg kan udtale, at vi er Tilhængere af, at der spares saa meget som muligt indenfor Administrationen, naar det vel at mærke sker paa den Maade, at det Arbejde, der skal udføres, udføres paa forsvaerlig Maade.

Med Hensyn til den foreslaaede Sammensætning af Arbejderforsikrings-Raadet er jeg ikke vis paa, at det er heldigt, at der kun er 1 fra Arbejdsgivernes og 1 fra Arbejdernes Side. Det vil altid være rart under saadanne Forhold, at der kan konfereres. Det er jo nemlig af den største Betydning, naar disse Erstatninger skal fastsættes, at det sker saa retfærdigt som muligt, og at der virkelig kommer de Oplysninger frem, der maa frem. Til Gengæld kunde man maaske spare den ene af de 3 kongevalgte. Jeg vilde anse det for tilstrækkeligt, at der var 2 af dem og 4 af de andre. Det kunde jo ikke gøre noget, at der var 6; et lige Tal, idet Formandens Stemme altid kan gøre Udslaget. I det hele taget maa jeg sige om denne Sammensmeltning af de forskellige Erhvervsrepræsentationer, at jeg ikke er vis paa, at den er saa heldig valgt. Der var ogsaa sidste Gang, vi havde Sagen fremme, mange Forslag om, hvorledes dette skulde ordnes. Man var klar over, at der kan blive modstridende Interesser, og at Repræsentationen ikke altid er, som den skulde være, for de forskellige Erhverv.

Jeg vil gerne her pege paa, hvad der for øvrigt ogsaa er peget paa fra anden Side, at Fiskerne indtager en ganske særlig Stilling, og at det er nødvendigt, at de er repræsenteret. Der er her et Forhold, som maaske nødvendiggør noget andre Regler, nemlig dette, at Fiskerne jo ofte

bruger at fiske paa Part og derfor ikke altid kan betragtes som rene Lønarbejdere; for dem maa Erstatningen i saa Fald beregnes paa anden Maade. Det er jo, naar en Mand har en Baad og der er fem Mand i den Baad, ikke saaledes, at den ene er Arbejdsgiver og de andre Lønarbejdere, nej, de har deres Parter, saaledes at hver faar Del i Udbyttet; efter at den Mand, der ejer Baaden, har faaet sin Andel, faar de andre deres. Jeg tror derfor, at der her er Forhold til Stede, som gør, at disse Bestemmelser maa rettes noget, saaledes at de forskellige Erhverv behandles paa den rigtige Maade.

Dette var, hvad jeg havde at sige om Arbejderforsikrings-Raadets Sammensætning og Nedsættelsen af Beløbene. Vi kan, som sagt, give vor Tilslutning til Princippet; vi kunde endda paa forskellige Punkter have ønsket, man var gaaet videre, saaledes at Lettelsen var blevet noget større for dem, der skal betale Præmierne. Jeg er ganske klar over, at for de Arbejdere, der har en større Løn end den, der er Tale om her, kunde det være ønskeligt, naar de bliver arbejdsledige paa Grund af Ulykkestilfælde, at faa noget mere i Dagpenge. Men der er jo heller ingen, der formener dem i at tegne en privat Forsikring ved Siden af, saaledes at de faar noget mere udbetalt, naar de kommer til at gaa ledige. Der er jo tidt det Misforhold til Stede, at en mindre Haandværksmester, en Murer f. Eks., har et Par Svende, som tjener meget mere end Mesteren, og han skal alligevel holde dem forsikrede, skønt de jo godt selv kunde betale noget til Forsikringen.

Jeg er Tilhænger af de Bestemmelser, der staar i § 3, og som tilsigter et Tilsyn med de forskellige Forsikringselskaber, saaledes at man ikke risikerer, at Selskaberne løber med for store Dele af de Præmier, der indbetales for lovplichtig Forsikring, men at der bliver et vist Forhold mellem det, der indbetales til Selskabet, og det, der igen udbetales til dem, der er kommet til Skade. Indenfor de gensidige Forsikringselskaber finder noget saadant jo ikke Sted, og at der der skulde kunne spares det, der her er anført, tvivler jeg noget om. Naar det for disse Selskabers Vedkommende kun er 15 pCt., der bruges til Administrationsomkostninger, vil det jo være tvivlsomt, om der overhovedet kan blive mere at nedsætte end de 15 pCt., og med Hensyn til den Beregning, der er foretaget over yderligere Besparelser paa 1½ Mill. Kr., er det muligt, at det vil vise sig, at der for disse Selskabers Vedkommende ikke nær